

Evet

– imbatça · 14 Şubat 2018

“evet”

ahh..
aşk
uzağım,
yanı başım
tuzağım,
tuzsuz aşım
sevgisi tükendikçe
saygısı küçüldükçe
ayrılığına büyüdüğüm/

ahh..
yalnızlığım
güneşsiz,
gecesiz,
öksüz kimliğim
bunca keder,
acı, ızdırap varken
aşka secde etmek senin neyine/

ahh..
ölüm
uzağım,
yanı başım
uzat ellerini
aşk tükendikçe
dünya küçüldükçe
yalnız sana büyüdüğüm/

ahh..
dirimin,
ansız, zamansız
cepsiz gömleği
bunca çamur,

kir, pas varken
beyaz senin neyine

ki aşk,
mavisinden kulaçladığımız düşlerde
solungaçlarımızdan kırmızıyı solumak değil midir
değil midir ölüm,
koyulaştıkça nefsimiz, nefesimiz
bir değil bin vurgun yemek derin mavilerde

aşk,
ölmek,
ölmek aşka sirayet etmekse,
ecele kıyılan nikah,
son nefese tanıklık etmekse
ölüm melekleri ve şahitler huzurunda

.
.
... “evet” diyorum...

ilhanaşıcışubatikibinonsekiz

.....
evet,

şiiire, aşka ve en çok ta ölüme yaşadığımız sürece nikah kıyarız ama kaderin ayağının altı kederimizin üstüne basılı olur her sefere. aşk a inananlardanım elbet tıp kı ölüme olduğu gibi ama ne bileyim görmek istediğim mavi pervazlı, kırmızı perdeli pencereden baktığımda “aşkın, sevginin, sevgilinin günü nasıl olur, bir güne nasıl sığdırılır koskoca yıl” diyerekten anlamış ta değilim neyse boş verin beni belki de hala siyah beyazlı fotoğraflarda asılı kalmıştır yüreğim ama yinede bu güne, aşka inanan tüm dostlarımın, site sakinlerinin sevgililer günlerini bu şiir vesilesiyle kutluyorum...

ilhanaşıcışubatikibinonsekiz